

Błażej Muzolf

Konstantynów Łódzki, st. 18, gm.
loco, woj. łódzkie, AZP 66-50/38

Informator Archeologiczny : badania 30, 130

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOLONIA

TOPORZYSZCZEWO, st. 4,

gm. Bądkowo,
woj. wrocławskie,
AZP 44-46/23

- osada kultury pomorskiej(?) (środkowy okres lateński)
- osada kultury przeworskiej(?) (młodszy okres przedrzymski)
- obiekty nowożytny (?)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Janusza Pietrzaka (Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano północno-zachodni skraj osady o powierzchni 650 m².

Odkryto 27 obiektów, które podzielić można na 4 grupy: 1) relikty wolno stojących pieców kopulowych, palenisko zewnętrzne i jamy odpadowe. Brak obiektów o charakterze mieszkalnym pozwala sądzić, że mamy tu do czynienia z gospodarczą częścią osady. Materiał zabytkowy pochodzi ze schyłkowej fazy kultury pomorskiej bądź wczesnej fazy kultury przeworskiej, osadnictwo zatem można datować na przełom środkowego i późnego okresu lateńskiego; 2) kilkumetrowe, stosunkowo wąskie i płytkie rowy o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu, zapewne nowożytny, co sugeruje odkrycie w jednym z nich ułamka nowożytnego kafla piecowego; 3) relikty silnie zniszczonych przez uprawę roli obiektów, powstałych wtórnie do obiektów grupy drugiej; 4) relikty obiektów, których funkcji i chronologii nie da się określić ze względu na ich stan zachowania, brak materiału zabytkowego i kontekstu stratygraficznego z innymi obiektami.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania zakończono.

KONSTANTYNÓW

ŁÓDZKI, st. 18,

gm. loco,
woj. łódzkie,
AZP 66-50/38

- osada kultury lużyckiej (okres halszacki)
- cmentarzisko kultury pomorskiej i kultury grobów kłoszowych (schyłek okresu halszackiego – początek okresu lateńskiego)

Ratownicze badania wykopaliskowe, w wyniku kontroli konserwatorskiej na terenie dzikiej piasnicy na krawędzi doliny Neru, przeprowadzone w dniach od 11 do 22 czerwca przez mgr. Błażeja Muzolfę (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 4,5 ara.

Zlokalizowanych zostało 13 grobów pewnych i 1 prawdopodobny (w tej liczbie uwzględniono 2 groby pozyskane wcześniej przez pracowników Instytutu Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego oraz 2 pozyskane po zakończeniu badań, w trakcie dalszego niszczenia stanowiska). Zidentyfikowano: grób skrzynkowy, grób jamowy podbrukowy, 2 groby popielnicowe (w tym 1 w obudowie kamiennej), 6 grobów podkłoszowych (w tym 1 symboliczny), 2 domniemane jamowe i 1 zniszczony całkowicie. Na ich wyposażenie składała się głównie ceramika, jedynie w dwóch grobach wystąpiły zabytki z brązu w postaci szpili o łabędziej główce i fragmentu szpili ze spiralnie zwiniętą tarczką. Poza tym odkryto kilkadziesiąt obiektów osadniczych starszych niż groby.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnologicznym w Łodzi. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnologicznego”, Seria „Archeologia”, nr 40, 1997/1998.

KORNACICE, st. 1,

gm. Opatów,
woj. tarnobrzeskie,
AZP 86-70/15

- cmentarzisko kultury pomorskiej (okres halszacki D₂ – okres lateński B₂)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone wiosną przez mgr. Marka Florka (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Stanowisko odkryte w trakcie prac polowych jesienią 1988 r., badane ratowniczo w 1994 r. W sezonie 1996 przebadano powierzchnię 85 m².

Szacuje się, że między 1988 a 1996 r. na stanowisku zniszczonych zostało około 10 grobów przez przypadkowych „odkrywców”. W 1996 r. w centralnej części stanowiska wyeksploatowano 3 groby (nr nr 6, 7, 8 wg numeracji ciągłej, stosowanej od 1994 r., kiedy to w różnych częściach stanowiska odkryto 5 grobów podkłoszowych w obstawach kamiennych). Groby nr 7 i 8 były grobami popielnicowymi, składającymi się jedynie z popielnicy z kośćmi i nakrywającej ją misy. W przeciwieństwie do odkrytych poprzednio, nie miały one obstaw kamiennych. Grób nr 6 był grobem zbiorowym w obstawie kamiennej. Tworzyły go 2 groby podkłoszowe (6a, składający się z popielnicy nakrytej misą i klosza, oraz 6b, którego popielnica nakryta była trzema kolejno nałożonymi na siebie kłoszami) i grób 6c, w którym nakryta misą popielnica obłożona była kilkoma fragmentami dużego klosza. Między nimi oraz wśród kamieni obstawy znajdowało się co najmniej 10 naczyń zachowanych w całości bądź